

Πόσο νόημα θα είχε αλήθεια να κατηγορήσει κάποιος ένα **ψάρι** επειδή είναι βρεγμένο; Πολύ περισσότερο, με βάση ποιο **δίκαιο** θα μπορούσε να το καταδικάσει και με ποια **λογική** θα το τιμωρούσε, επειδή έχει τη δυνατότητα να **γλιστράει** και να ξεφεύγει, τραυματίζοντας το διώχτη του με τα λέπια του;

Ο λόγος αφορά τους **φράχτες** που υψώνει η **γερασμένη ΕΕ** που βρωμάει θάνατο και φαρμακίλα, για να κρατήσει μακριά τις εκατοντάδες χιλιάδων ανθρώπων που ζητούν νερό, ψωμί, ζωή.

Αφορά τις αρμάδες του **ΝΑΤΟ** που τρέχουν να σώσουν την Ευρώπη, από τους ξυπόλητους και ξεπαγιασμένους ανθρώπους και από τα βλέμματα των παιδιών των προσφύγων.

Οι άνθρωποι που πλημμύρισαν την Εθνική Οδό Αθήνας-Θεσσαλονίκης, ότι και να κάνουν οι μικρόνοες, **θα περάσουν**.

Όχι επειδή έχουν κρυμμένα τζιχαντιστικά όπλα όπως γαβγίζουν φασίστες και ρατσιστές, αλλά, αντίθετα, επειδή δεν αποτελούν πολεμικά στρατεύματα σχεδιασμένης εισβολής, αλλά κινούνται από την **αδήριτη ανάγκη της επιβίωσης** έναντι του θανάτου.

Θα περάσουν όπως και να έχει.

Θα χτίσουν **σκάλα θεόρατη** με τα ίδια τα πτώματα των παππούδων και των πατεράδων, πάνω από όλα τα σύρματα με τις λεπίδες, για να πηδήξουν από την άλλη πλευρά τα παιδιά τους.

Οι μανάδες και οι γιαγιάδες, θα σκάψουν με τα ίδια τους τα κόκκαλα **υπόγεια τούνελ** σαν αυτά της περίκλειστης και ξεχασμένης Γάζας, για να διαβούν οι έγκυες και οι ανάπηροι.

Έτσι και αλλιώς, πίσω είναι ο **θάνατος**.

Τα εκατομμύρια προσφύγων που περπατούν σε όλο τον κόσμο, είναι **τεράληδες της απόλυτης αποτυχίας** και κατάρρευσης του σύγχρονου καπιταλιστικού κόσμου, των αξιών του και των μεθόδων κυριαρχίας του πάνω στην ανθρωπότητα. Πόλεμος, βόμβες, οικονομική ληστεία, τεχνητά σύνορα, ιμπεριαλιστική κυριαρχία, γεμίζουν τα πάντα, αδειάζοντας τις πατρίδες από τους ανθρώπους τους.

Ω, τι **οδυνηρή έκπληξη!** Τελικά, εκτός από τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο, εκτός από τις πέντε πολυεθνικές του πετρελαίου, εκτός από τους βασιλικούς μοναρχικούς οίκους που συνεργάζονται αρμονικά με τους σύγχρονους αποικιοκράτες, υπάρχουν και άνθρωποι που αρνούνται να περιμένουν στωικά την βόμβα του ΝΑΤΟ να τους κομματιάσει ή την πείνα να τους θερίσει.

Και **είναι πάρα πολλοί**, που να πάρει! Τελικά η **Συρία**, έχει παραπάνω από δύο φορές τον πληθυσμό της Ελλάδας. Η **Νιγηρία** (Eldorado για την BP) έχει διπλάσιο πληθυσμό από τη Γερμανία και το 40% από αυτούς θέλουν να μεταναστεύσουν, από μια χώρα που έχει πετρέλαιο αλλά όχι δουλειά και ζωή, στην Ευρώπη. Μα και αυτή η ταπεινή και άσημη **Ερυθραία**, δεν είναι τελικά τόσο μικρή, αλλά έχει 6 εκατομμύρια ψυχές. Ακόμη χειρότερα, η πλειοψηφία των κατοίκων σε αυτές τις χώρες, είναι νέοι, νεότεροι και τα παιδιά είναι πάμπολλα και γελαστά παρά την πείνα τους. Και δεν είναι τελικά εύκολο να αντιμετωπίσεις ένα Αφγανάκι ή ένα πεντάχρονο κορίτσι από τη Συρία...

Τι **φριχτή διαπίστωση!** Τελικά, ο κόσμος δεν είναι μόνο η Ευρώπη! Υπάρχει ένας **“άλλος κόσμος”**, πολυπληθέστατος και ζωντανός που επιβιώνει μέσα στο ζόφο, τον τρόμο, την πείνα, την απειλή του θανάτου, ακριβώς επειδή ο **“δικός μας κόσμος”**, πίστεψε και διακήρυξε πως είναι ο **μοναδικός** και με το αδιαμφισβήτητο, σχεδόν φυσικό δικαίωμα, να ληστέψει και να κυριαρχήσει πάνω σε όλη τη γη και σε όλους τους “υποδεέστερους” κόσμους.

Δεν πρόλαβαν να πανηγυρίσουν για το “άνοιγμα των αγορών και των συνόρων, ενάντια στον εθνικό προστατευτισμό” και **τρόμαξαν από τα πλήθη των θυμάτων τους** που φεύγουν από τις ρημαγμένες πατρίδες τους.

Τι **τραγική παρεξήγηση!** Είπαμε, ναι, **ανοιχτά σύνορα**. Εννοώντας ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, ανεμπόδιστη εξαγωγή καπιταλισμού και δυτικής ...δημοκρατίας, αλλά όχι και διαδρομές

μετακίνησης και σωτηρίας των προσφύγων πολέμου και των μεταναστών. Ανοιχτός Προμαχώνας για φορτηγά και εμπορεύματα, κλειστή Ειδομένη για τους ανθρώπους...

Σε ένα κόσμο φτιαγμένο για λίγους, θα χωράνε όλο και λιγότερο και τελικά δε θα χωράει κανένας. Διότι, όποιος επιζεί εντός του θα έχει απεκδυθεί από ανθρώπινη συμπόνοια και αλληλεγγύη. Το πιο ουσιώδες σε αυτή τη σκέψη είναι στη λέξη «φτιαγμένο». Διότι ο σύγχρονος καπιταλιστικός κόσμος είναι μια (από τις πολλές) ανθρωπογενείς επιλογές, φτιαγμένη και επιβεβλημένη με βία, αίμα, ψέμα και πόλεμο.

Μα δεν είναι, λένε, πρόσφυγες, είναι ...κρυφοί **μετανάστες**. “Εδώ δεν μπορούμε να ζήσουμε εμείς! Αν δεν είναι και ύπουλο σχέδιο εχθρών της Ανατολής και «άσπονδων» φίλων της Δύσης να εξισλαμιστεί η Ελλάδα από τις ορδές”.

Πρόκειται για την **καμουφλαρισμένη γλώσσα των θυτών και των ενόχων** για την τραγωδία της Συρίας, του Ιράκ, των Κούρδων, του Αφγανιστάν. Αυτών που στηρίζουν τη θανάτωση των ανθρώπων εκεί με τις ΝΑΤΟικές και Ρωσικές βόμβες.

Αλλά, δυστυχώς, υπάρχουν και αυτοί που ηθελημένα ή αθέλητα ακούν μεν με τα δικά τους αυτιά, αλλά μιλούν με ξένη γλώσσα, αυτή των θυτών και των πληρωμένων ΜΜΕ. Που δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτοί **οι δήθεν «άλλοι» που δήθεν μας απειλούν, είμαστε τελικά «εμείς»**. Περισσότερο συμβολικό δε θα μπορούσε να ήταν: Οι κυνηγημένοι από τα χωράφια τους **αγρότες**, όλων των μπλόκων ανεξάρτητα από χρώμα, βρέθηκαν να παραδέρνουν **στους ίδιους δρόμους** με τους πρόσφυγες, διεκδικώντας αξιοπρεπή ζωή και μοιραζόμενοι μπουκαλάκια με νερό και πορτοκάλια.

Όχι τίποτα άλλο, αλλά τελικά θα ...πάει και στράφι το μεγάλο δημιούργημα της Ευρώπης. Μυξοκλαίγονται όλοι τους, συντηρητικοί και σοσιαλδημοκράτες, μαζί και η αριστερά του ΝΑΤΟ.

Ποια Ευρώπη και ποια ΕΕ αλήθεια; Τρεις επιλογές δίνουν οι ..δημοκράτες στους πρόσφυγες;

Η πρώτη, είναι **πίσω** στην βόμβα, στην πείνα, στον **θάνατο**.

Η δεύτερη, είναι **μέσα**, στο Κέντρο Κράτησης, το κατ' ευφημισμό **hotspot**

Η τρίτη, είναι **κάτω**, πνιγμένος στον **πάτο στην θάλασσας** ή κάτω από τη γη κομματιασμένος από τις νάρκες.

«Η Ελλάδα, δε θα γίνει Λίβανος», αντριεύει ο Μουζάλας και ο Τσίπρας. Τι ανάστημα! Τι αντίσταση και γλώσσα! Ο μαρτυρικός **Λίβανος** των 4 εκατομμυρίων ανθρώπων, ζει πράγματι μαζί με 1 εκατομμύριο Σύρους πρόσφυγες και άλλο ένα μισό εκατομμύριο Παλαιστίνιους (εδώ και σαράντα χρόνια), αλλά θεωρείται «είδηση σοκ» ότι «ήδη 20.000 πρόσφυγες είναι εγκλωβισμένοι στην Ελλάδα». Λέτε αυτή η κοινωνία του Λιβάνου που σηκώνει αυτό το τεράστιο πράγματι φορτίο, να ντρέπεται ή να δοξάζεται κάποια χρόνια μετά; Αντίθετα, η Ευρώπη της “αλληλεγγύης” σηκώνει λοιπόν τους ώμους αδιάφορα: “Μακριά από μένα και ότι θέλει ας γίνει...”

Όχι ακριβώς όμως: **Θέλουν και κάποιους**. Με όρους ζήτησης φτηνής, τρομαγμένης και πειθαρχημένης εργατικής δύναμης. Για αυτό και τα περιβόητα hotspots δε θα είναι τίποτα άλλο παρά **κέντρα ταξινόμησης**. Κρατούν κάποιους, δυνατούς, μορφωμένους ή ειδικευμένους, χωρίς οικογένεια και υποχρεώσεις, αν είναι δυνατόν και χριστιανούς και οι άλλοι στον αγύριστο.

Κάπως έτσι ήταν και στις **ζωοπανηγύρεις**. Κοιτούσαν τα ζωντανά στο δόντια. Κάποια μικρά, υγιή, δυνατά για δουλειά, κάποια άλλα λιγότερα για διασκέδαση και τα άλλα για σφάξιμο. Αυτή είναι η Ευρώπη μας...

Παρανοϊκή και κοντόθωρη πολιτική; Όχι ακριβώς! Καλύτερα να μιλήσουμε για ένα **εξορθολογισμένο παραλογισμό**. Κουβαλάει κάτι από την τάξη και την τελειότητα του Άουσβιτς...

Αποτελεί και κάτι άλλο όμως το προσφυγικό ανθρωπομάνι. Είναι **πρεσβευτές ενός ολοζώντανου κόσμου αδάμαστης θέλησης**, ισχυρής αλληλεγγύης, πάθους για τη ζωή κόντρα σε θεούς και δαίμονες. Φάρoi όμορφων χρωμάτων και φορείς πολιτισμών. Για αυτό και αυτός ο χείμαρρος των ανθρώπων, θα σαρώσει φράχτες και σύνορα. Η μάνα που κουβαλάει το ένα παιδί στην αγκαλιά και σπρώχνει το καρότσι του ανάπηρου πατέρα μέσα στο κρύο της Εθνικής Οδού στις Μικροθήβες, είναι χίλιες φορές ικανότερη να κυβερνήσει δίκαια και ανθρώπινα, κοινότητες, πόλεις, χώρες και κόσμο ολόκληρο, από τα εκφυλισμένα κρυόκωλα ανθρωπάκια των Βρυξελλών και του Βερολίνου.

Άλλωστε, ας μη το ξεχνάμε: **Πρώτα φτιάχτηκαν τα αμπέλια και μετά μπήκαν τα σύνορα** για να τα χωρίσουν. Η γη, το νερό, το σιτάρι και το ρύζι, μαζί και η κοινή ζωή, προ-υπήρξαν των **φραχτών**, τόσο των μικρών της ατομικής ιδιοκτησίας, όσο και των κρατικών συνόρων. Άνθρωποι τα έφτιαξαν, άνθρωποι θα τα στείλουν στο μουσείο της ιστορίας.

Π.Μ.

